



NO ARRIM

SETMANARI BILINGÜE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

PRECIOS DE SUSCRIPCION

Provincias: Un trimestre . 0'75 ptas.
Extranjero: Un año . . . 6'00

— Pago por anticipado —

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SOLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

ILUSIONES

Vivan los bichos de Ripamilan corriendo se vienen parados se van.

Mirau que té set pares de bemoles lo qu'está passant a sa societat recreativa «La Unión», de Sòlle! Jo que me creya veure prest realitzats es projectas que tenian formats y segons noticis tot será fum, tot s'heurá evaporat. Estava molt, molt, pero molt content, sé bava m'ha caya cuant me digueren per cosa certa que prest veuria s'edifici que ocupa sa Botigueta d'es senyors, amb un edifici esbelt, suntuós, nutrit d'escultura, de elegancia etc., que sería s'orgull d'es sollerics, perque es nou edifici estaria poc mes, poc menos a s'altura d'es «Círculo Mallorquí» de Palma.

Segón datos, havia de tení soterranis, quatre pisos y terrat, una espayosa sala per café, un altre per billars, una sala de lectura, una altre sala ampla, se celebrá ses juntas generales, dependencis pes Conserje y un terrat grandios per estendre sa bugada.

Ja heu crec que noltros sollerics heuriam estat satisfets de tení un edifici tan hermós. Però segons noticias sa caixa des dobbés que posseyeix «La Unión» si han criat terañines, y per aquesta causa, se diu de públic que tot quedará fracasat.

Sent vivament que sa Junta directiva y sa Comissió que sa nombrá per dú a bon terreno aquesta millora, no se aniniga de bon de veras y que fassin qualche cosa encara que no sia tant gros com deyan.

Veam si aquesta vegada vorem un om que fassa peras.

FALDILLA.

DECLARACIÓ AMOROSA

Senyoreta: Moltes cosas veim que passan a n'el mon qu'es cabeis posan de punta y espantan qu'es un horror: gent jove qu'es suícida tirantsé desde un balcó, altres perden es judici que tenian dins es front, altres que sa tancan frares renunciant es goitx del mon y altres cosas que horrorisan passen y no sabem com, lo cert es que sa gent pensa y may andevina ahont es sa causa de tals cassos que passan a n'aquest mon y jo, que no som cap sabí, sense havé d'estodiá molt he endevinada sa causa de s'assunto, o sinó escolt.

¿Sa recorda, senyoreta que diumenge a s'estació

qu'un jovenet per desgraci li va esgarroná un garró? ¿Sa recorda, senyoreta, qu'aquell jove de cuestió va quedá mirantlé fitso cridant de tots s'atenció? ¿Sa recorda senyoreta, qu'aquell jove amb passió va fé un prolongat suspiro qu'el sentren de Mahó? Pues per si acás sen recorda, que supós no hem dirá no, li comunic qu'aquell jove es un meteix servidó que li envia aquesta carta per ferli declaració d'un amor gran y platónico que sent dins mon interió.

Cuánt vosté jirá sa cara per mirá sa de s'autó de sa forta esgarronade que li vaix dá a nes garró jo la vaix trobá tant bella, tant plena de perfecció que vaix senti cosa extranya corra dins mon interió un desitx bárbaro, loco, que no puc explicarho; pero sé qu'es desitx noble y sant com l'altá majó per obtení, senyoreta, y per com més prest milló un amor gran y platónico que sois juns porem ferlió y fentli jurament antes de que si me diu que no de ferli esgarronadas no tendré més ocasió, perque men ani é a casa y de demunt es balcó me tiraré a la calle sense cap vacilació Y voste així podrá veure, y el mon no pot veurerho que moltissims suicidas, heu son causa de s'amó

France, Juriol 1918.

N'URBANO

DESDE PALMA

La redención de Don Juan

En Palma, desde hace tiempo, tenemos dos Cresos, por lo que gusten mandar, Don Manuel Salas, En Salas des Petroleo y Don Juan March. En Verga.

Don Manuel Salas estos últimos años, si alguna tacha tenía o algún demérito se había granjeado ante el pueblo, lo ha borrado al favorecer en gran manera a sus antiguos trabajadores y al mostrarse justo y magnánimo en la cuestión del petróleo y el aceite de oliva, todo en bien del público en general.

Don Juan March (a) Verga, que amasó su fortuna fabulosa así como pudo, cual si solo hubiera hecho un acto de contrición con muchas salvedades en vez de favorecer a todos y a cada uno, se ha dedicado a favorecer a los socialistas y en la calle de Ballester los teneis por los presentes haciéndose lenguas de Don Juan, el proveedor de la «Flor de Mayo» averiada y del «Gener» falsificado, que es en la época presente el veneno de los Borgias que tantos estragos hizo durante la Edad Media.

A los socialistas poco les importa la pro-

cedencia de su capital cuyo origen no desconocen. El dinero que les acaba de otorgar no huele como no oía el que cobraba cierto Emperador romano aunque procediera de un impuesto sobre las letrinas.

Conste pues que Don Juan solo se ha redimido, a lo más, ante los socialistas. El resto del pueblo mallorquí, digan lo que quieran los habitantes de la pseudo «Casa del Pueblo», continúan viendo en él exclusivamente al defraudador del Estado, al vendedor de «La Isleña», al dueño de una flotilla de buques abanderados con mal fin con bandera extranjera, al jefe de una Compañía que se las trae...

Antes las gentes de Mallorca andaban pendientes de lo que hacían Salas o March. Hoy Salas se lleva la ventaja en el buen obrar. March ha sido más cuco, lo cual que si lo sentimos es por los socialistas.

La redención de Don Juan, fuerza es confesarlo, fué a medias y con vistas a la pared de enfrente. Nos da en la nariz que lo que pretende es emular

Al Señor Don Juan de Robres que, en caridad sin igual fundó este Santo Hospital ya cansado de hacer pobres.

Guerra que es podenco y de casta le viene al gallo y rabilargo.

JIMENEZ

Xino y Xina

L'amon'n Lau Nicolau Palau y sa Madona Tonina Francina y Bailarina formaven un matrimoni lo més ben avengut. May a dins caseua se sentia una mosca, tot era pau y concordia.

Peró vataqui qu'un dematí arribaren an es poble dues Compañias de soldats d'Infanteria, y així com la Vila era petita tocá soldat a tosas casas. L'amo'n Lau Nicolau Palau no estava molt content de tení huéspedes d'aquesta clase, já per pò de sa bossa o bé per pò que no fés s'uyet a sa dona qu'era molt guapa. Mentres sa feya aquestas reflexions sent truy pés carré y veu que li acompanyen un soldat a caseua. Na Francina surt y amb l'amon Lau van a doná sa maneta an es recien venido qu'era un saragozano casi un Hércules.

Después de saludarsé y de no entenderse, l'amo'n Lau el fé pujá d'alt un cuarto ahont s'acomodá. Cuánt es soldat s'hagué arreglat devallá a baix just a s'instan't qu'es dos amos comensaven a menjá y sa tocave sa corneta cridant a ranxo. Així com l'amo'n veyá qu'en Paulino (nom d'es soldat) penderetjave per devant élls, li digué:

— Señor Paulino, ¿y la corneta que no la sentido?

— ¿Qué? ¡Ah! ya lo entiendo. No seiyor no, no he comido.

— ¿Y com aixi no la sentido?

— ¡Bá! ¡qué quiere V. que bayamos comido!

— Y ara D. Paulino que va a sercá es menjá.

— ¿Zi me quiero sentá y comer pá? ¡Ob, zi seiyor zi!, y diguent aixó s'assegué a sa taula y comensá a menjá pá.

Sa dona cuant heu vé digué an es soldat:

— ¿Y qui la convidat ara senyó mocós?

— ¿Qué coja una cuchara y coma arrós? No

quiero se molestan tanto pa mi..., pero pa no despreciarlo acepto. — Y sense més pamplines agafá una cuyera des cuyeré y es posá a menjá a dins sa grixonera.

L'amo'n Lau y madó Francina, heu prengueren amb paciencia y seguiren menjant.

Llevó sa dona tragué un aguiat de coai, que l'amo el sé menjava amb sos uys, es témps que deya per éll mateix.

— No voldria qu'aque't mocós li pegás per menjarné. Mahem, mirem de despatxarió. — Escolt soldado.

— ¿Si quiero aguisado? Eso es demasiado molestarles, però pá.... pá no despreciarlo acepto.

— ¡Recristina! — mermulá L'amo'n Lau Nicolau Palau, cuant vé qu'es soldat es feya plat.

— Me pareix Lau, — digué sa dona — qu'a quést mos prenda a tú per xino y a jo per xina.

Cuant es soldat estigué tip l'amo'n l'interumpí amb aire dacabá sas bromes diguentli:

— ¿Y voste aqui porque vino?

— ¿Si quiero vino? ¡Ob, demasiadas molestias, más pá no despreciarlo acepto. Y agatant sa botella s'engolí un bon cortó de ví.

L'amo mentres tant se tragué una petaca de tabac, en tragué per fé un xigarro, deixant sapetaca demunt sa taula y encenguentlo exclamá amb idea de rompre al acta:

— Mire soldado ¿ve aquel palo de la estaca?

— ¿Qué me regala la petaca? A eso se lo agradezco mucho, más pá no despreciarlo.... acepto.

Y ja s'enfonyave sa petaca dins sa butxeca, cuant l'amo'n s'aixecá y li rebantá es nas d'una bufetada, però es soldat jemegant de doló l'embolicá, l'alsá al aire, y cuant el tengué alt l'amollá caiguent es pobre cos de l'amo'n en terra rompentse sis osos. Sa madona llevó envestí an es soldat, pero aquést li pegá dins un uy un tan garafal cop que l'hey endinsá un metro.

Total: crits y llaments y un soldat prés.

Dés cap d'un día l'amo'n jeya a dina un illit curant sas ferides que li fé es soldat y sa madona amb un uy embenat li feya compaña.

Amb aixó l'amo'n Lau crida madó Tonina, y cuant la té aprop exclama:

— ¡Que bé heu digueres Tonina cuant dugueren en Paulino: qu'a tú et prendia per xina y a mí hem prendia per xino...

PEP NOY

Sa gananci de na Peix Frit

A un poble molt compasiu s'enteraren un cert día que, per causa d'un gros riu, mes de cent morts hey havia.

Pensant en doná mes sort a tants de desgraciats a junta foren cridats tots es qui no pensen tort.

Y no opinant com a moros sinó en sobra de judici tramaren per benefici una corrida de toros.

Cridaren un empresari qu'era homo experimentat el cual, jiño! preparat oferí lo necesari.

Acabada sa corrida amb'un éxit regulá.

es dobbés varen contá y no arribaren a mida.
 S'empressari, fent histori digué amb un lleguatge breu:
 — Señores: Tot aixó es meu y..... aquí, pau y después glori.
 Com un des mes ben carats demanás, fent com qui neda — Me volen dí lo que queda pès pobres damnificats?
 Li, contestá en grans claricis un des qui es toros tramá:
 — Es consol de no pagá, a demunt es perjudicis!

XIRRES

De sa Regió

De tots aquells pobles qu'EN XERRIM hey tanga Corresponsalia, no publicarà cap escrit que no venga en so «Conforme» des seu respectiu Corresponsal.
 Valga d'avis a tots els qui mos n'han enviats.

DE BINISALEM

Ha cridat molt s'atenció sa manera de prosedí d'un individu que d'apodo no es llargarrut ni redó. Habita sas immediacions d'es carré d'es «Pou Bós» y com qu'ell no manetja es capitalet, sinó sa done resulta que per consegüí un d'es seus vicis (aná de donas) ha d'embusteretjá a sa seua cuant se presenta ocasió; lo qu'heu ha demostrat es és fet de sa venta de dues cabras, que s'ha convegut amb so compradó de que digués que sa compra havia anat per una cantitat mes baixa que sa que realment era.

Nòltros com a bons amics seus, li suplicam qu'en vista que té fíys y fíyas grans y que ja conta 50 y pico d'añys y qu'ell no manetja sa bossa beuria de deixá aná aixó de volé mantení altres mestresses, perque en primé lloc doná mals etemples y en segon, essent qu'ell no paupa es dobbés li ha d'essé molt difícil.

Tú que ja ets vey y garrut y t'entremesclas en fems apiegarás amb el témps una afeytada amb aixut.

UN ÍNTIM AMIC

DE LLUCHMAJÓ

Es lluchmajorencs están d'enhórabona. Es nostro Alcalde, aprepará sa maleta sa despedí amb sas llágrimas an ets uys de sas lluchmajorencs joves y partí cap a Madrid.
 ¿Y sabeu, de retorno de Madrid quina jugueta ha duita an ets lluchmajorencs?
 Idó una Real Ordé per poré espropia sas aigos de sa font de Rande.

Además es nostro batle amb un empréstit de 800.000 pessetas vol canalisa sas aigos d'aquest poble. De lográ aixó tendrem sas aigos canalisades mes prest qu'a sa Capital.
 Divén que de assé així s'armaran cadiretas. Y que vendrá una jentada grossa, mallorquins, francesos, alemans, xinos etc. amb so tren, y en demenanlós ahónt van contestarén.—A beure aigo a Lluchmajó.
 Y aixó gracias an es batle y a ses 800.000 pessetas.

Sas nostras fredinetas y varias de veyardes aquestas setmanes tayan claus perque es nostro Alcalde interino las ha privat es balls dos nantlós permis, sols per ferné cada quinse dias, sistema contagotas.

Contan sas comares, qu'aixó es debut en so tení pó a qué, pegant tals acaloraments no apleguin s'agrippe.
 ¡Si es metjes heu saben, pobre Batle!

DE BUJER

Era es dissapte de Sant Pera avespé un poc mes tart de las deu, cuant vaix veure alcansá un éxit grandíós a tres maestros que demostraren con muy buena pata assé grans especialistas en la suelta de dos globos. ¡Ah beneytots! De segú que no hey contaveu amb EN XERRIM ¿eh? Y no vos dic res mes per..... abreviá, pero per Bujer se sap la resta).
 Y estant jo decidit a emprende una campanya fulminant cuantre s'immoralidat, tots es colab oradó bujerencs d'EN XERRIM anaren a a prestar algún témps de vigilanci pès contorns de Bujer.

Una vegade esparjits, jo vaix presencí una grandiosa escena que vos vaix a relata.
 Passave jó per un carré d'es mes retirats, venguentmé a devant una persona, y cuant v'assé a una certa distanci, vaix senti una tossineta finjida qu'hem paresqué assé d'una joveneta. Me vaix turá un moment y tornant per allá mateix cuant vaix torná assé a devant es mateix corral, se repetí sa tossineta, senya d'algún qu'hagués de passá per allá. Después d'uns deu minuts si presentá s' autó, apenas ella havia feta sa senya indicada, saltá sa paret y *de to seguido* se dá principis repetint-se es mateixos episodis de sas dues festas de San Pera.

Precis es que si tal corral aní servint d'escena que vos fitseu un poc més per sas voreras, al menos an es ruedo de vint passes en que estava jó.
 Y are una pregunta a sa mare d'aquesta jove.
 Com dimonis sou tan pestenaga que compor-tau que sa fíya quedí an es corral y vos anarvos-né a jeure sense cuydarvos d'ella? Jo madona desdará vos aconsej que li doneu medicina y si és qu'en mí no cregueu aceptant aquest remey promet y jur que sereu an es nou mesos predina.

UN COLABORADÓ

NOTA: Per la setmana que vé: «Lo que son sas donas d'es carré d'el Santos».

DE ESPORLAS

Hem rebut aquésts días d'aquest poble sa sigüient carta, que copiam íntegra y sense tocá ni una coma ni un acento.

Esporlas 15 de Julio de 1918

Sor Director des Xerrim

Soller

Director hara V el favor de enviarme la rubica de la semana pasada porque yo soy uno de aquellos tres juvenes.

Me gustaria recibir contestacion esta semana.

S. J. A. M. g. b. s. m.

Sebastian Nadal

Jermanet ¿que veniu de sas Arasses? Si no en duys de mes frescas y nos vos explicau més clá no sabem de que parlau.

Un redactó que s'enten de jeroglífics, que de tal se pot calificá sa vostra carta, suposa si vos voleu referí a s'escrit passat referent a na Cap de ferro, y si es aixó no sabeu qu'en lo referent an es pobles heu d'aná es corresponals qu'ha posta los duen ets es a a ells; perque carreguin es feix? En lo referent a sa Redacció noltros duim es mochuelo, y estam dispots a contestá a tot lo que mos demanin.

Referent a lo que deis de que vos contestem vos olvidareu amb sa vostra carta-jeroglífic de dues cosas: 1.ª en darmós sa direcció, y en lo més esencial de tot: amb so enviarmós es sellet de 15 cts. y es sobre y papé per contestarvos, perque noltros duim més miseri que Madó Miseri y mos ho han de fé així.

S'Ajuntament esporlari está que trina, perque tenen un bugat armat que no sé si l'arreglarán may.

Tenen es reparto de l'añy setse, sense aproba, y no sabem cuant l'aprobarán. Sa culpa d'aixó la té un concejal de sa minoria que li diuen en Sabaté, malament no liaguí fetas sabates may, y que cada tetxeta que los aficá, els so clava amb tanta furia que no hey ha esanayas qu'hey valgan Aquest Sabaté mena una guarda de Sabaterets joves que van darrera éll y ja comensan aficá tetxetas.

Ara diven qu'en aquest Apóstol Sabaté el volen torná posá Secretari. No sabem si és perque no el se queda altre camí que prenda o si es per darle a un curillo. D'aixó en tenim molta pó.

Es Secretari melo qu'ara tenim ha quedat molt enfrescat. Si el treven a defora qu'heu prenga amb pacienci, qué també l'hey prengué en Sabaté cuant el tragueren.

SANOLAFÀ

DE MURO

8.000 duros al minuto—Si es bo sobre sumá

Mos trobavem d'es cuento allá ahónt diu qu'aquell bón homo va fé testament y com vos vaix dir dissapte passat aquest testament v'assé una cosa que... no rés. Desitjós que tots vos pugueu fé càrrec d'ell, apesá d'ets esforsos qu'ha fet el senyó rectó de Muro per ferló desapareixe y podé obrá éll

libremente y a sus antojos, no será fore de lloc vos na fasse una transcripció amenissada amb un poc de comentari, no, precisament per ompli papé o per passá el rato, sinó ¡ojol y ¡entendámonos! precisament perqu'a dins Muro hey ha un floret d'homos ben abrinats, plens de bona voluntat y d'amó an es poble; patriotas de bona rel, amadós d'es trabay y d'es pogrés que guiats per un molt gran y noble ideal veuhen amb llástima com es poble será dejenerant tot per causa d'es gobernants, tot gracis an es caciquisme mal entés que valguentsé de s'ignorancia d'es murés, respecta an es devés d'es gobernants los deixan fer lo que los dona la gana sía o nó en bé d'es poble. (D'aixó ja en parlarem un altre dia).

Ala idó, obrim es petrecol d'es Notari Don P. M.ª Simó (1844-52) y hey trobam aquest ditxós testament:

«A 11 Mayo 1841. D. Miguel Alomar Lladó Pbro. de Muro: Legá 56 lliures a ma jermana Sor Catalina Alomar de Sineu; 50 lliures a Sor M.ª del Carme Alomar.

Per sufragis momentáneos a la Rda. Comunidad de Préveres de Muro 50 lliures anuals, perpetuament cobradores par el Sr. Rectó o Ecónomo de la mateixa de MON HEREU UNIVERSAL PROPIETARI QUE MES EN-VANT NOMBRARE; las que comensarán a cobrarse desde el dia de la mort de MON HEREU USUFRUCTUARI a dos añys; cuyo sufragis seran a voluntat y direcció de la dita comunidad y principiárán concluits dins dos añys.

A dita Sor M.ª del Carme, terra 6 cortons vitalicis y después mon nabot y mon jermá D. Gabriel.

Usufructuari a ma cosina Magdalena Real y propietari a los pobres de la Villa de Muro, y pèr élls la casa de Beneficencia o Hospici; y per cas fos s'extinguis dit establiment s'alsará una Junta que cuidarà de la administració de dits bens inmoibles y cubertas las sevas obligacions aplicará el seu producte en benefici d'els dits pobres. La junta se compondrá..... del Sr Rector. Sindic d'aquesta villa lo que son y serán perpetuament. *Prro et que mos bens inmoibles se pujan vendra ni menos afiansar per causa alguna.* Declar y man que la mia casa y corral que tenc an aquesta villa servesca per Hospici en seguida d'entrar los pobres en possessió de mons bens; que tenguin posada an ella Francen Barrera, sa muller y sons infants al témps de la seva vida y Sor Catalina jermana, si ha de sortir del Claustro.»

¿Que li pareix senyó Rectó? Ha cumplit sa voluntat d'es testant? Quin tio, qu'está fet vostel? Quin tio..... Quin tio.....

NICK KARTER.

(Continuará)

Ara qu'es passétjan aquestas febras tant dolentas p'és pobles feim a sebre an es públic qu'a dins Muro s'ha dat a llum a un senyoret que segons diven es molt amic d'el senyó Rectó, que demunt lo que contan te una extramada habilitat amb so doná....., a sas ninas menors d'edat.

Amb diferents experiments que ha fet dins es poble já té conquistada una gran fama. Qu'és de vé alió de que *similis similibus querit* eno s'aplegan fins que s'assemblen!.... Y que aquí va amb un coix has cap de s'añy heu son tots dós.

XERRIMADES

Cridam s'atenció an es nostro tranquil Alcalde, de sa molta pó's qu'hey ha per sa carrretera de l'horta partint d'es Pont d'ets S'ases per avall pues ni ha en tanta abundanci qu'és intransitable y hasta tenim pó que qualque dia no mos hi aufeguem.

¿No mos sabrían dí es nostros apreciats concejals, per quin motiu es que tenen es Matadero vey tancat sense ferló servi per rés?

¿No vehuen élls qu'arrendantió a un comerciant o s'altre qu'el podria fé servi per magatsem, en treurían una bona cantitat? Voltros direu que no en podrian treura ma-

sa pero nòltros vos contestarem que moltes moscas maten un ase, y que per matá sa muleri que reina dins s'herari s'olleric, es precis qu'entrin a dins ell moltas de cantidats petites y grossas.

¿Y si no ni entren mes que sas qu'hey pagan entrá arrendant es Matadero vey?

Així al menos llevarán sas tarañinas que de segú s'han posadas per dins sa caixa municipal.

Hey ha certs individuos s'ollerics qu'encara mos deven recibos imports de suscripciones d'aquest setmanari.

A noltros más agrada sa franquesa. Com més clarets mes amics.

Si aquésts individuos no mos salden dies un més lo qué mos deuen publicarem es seu nom amb lletres de motlo.

Ala idó: Una de dues; o afluxau la mosca o a sa vergonya.

Hem estat atentament invitats per D. Salvadó Elias, president de sa Cooperativa de consum *La Igualdad*, de Sólle, per assistí a sa gran REUNIÓN que dita Cooperativa celebrará dijós que vé día 25 a las tres d'escap-vespre, en es salón-teatro de sa sociedad «Defensora Sollerense», per doná conta d'es Balans general y dels bons resultats que s'han obtenguts.

Noltros malavetjerem anari y dissapte que vé en donarem conta a n'és nostros lectós.

Agrahim de tot bon có s'atenció qu'ha tenguda en noltros el senyó Elias.

Per s'Arenal d'en Repic, amb honó a sa caló, sas sancs van ben ardentas.

Contan es vereneants que dilluns hey hagué una brega tan grossa, amb bufetades, pedradas etc. y un d'es *breguistas* que s'en dugué sa part pitjó s'en aná pel mon casi en so traje de cuant va neixa, pués quedá just amb sos calcons blancs, y encara escarrinxats, tanta era sa furia d'es seus contraris.

També sa diu qu'es Port s'alsá en massa qu'hey havia un homo mort. N'hem vist sa sanc no arriba a la ma, y aixó que la tenian aprop.

Amb sa festa d'es carré de sa Lluna tothóm sa devertí menos es pobres organizados.

An aquésts ángelets los ha costat d'es preba aquesta aixida.

Tothóm que fé feyna per sa festa ha presentat un conta idéntic an el d'es gran Capitán. Comensant pes bou y acabant per lo darré els s'ha fet aixicá es cabeis de punta, y els s'ha fet devallá s'humó, sobretot en sa presa d'es pel d'es bou. ¡Ay caridos!

Y per remato un altre, que si no es presá de pel, es perque tant les n'han pres que ja no els s'en queda.

Esguixaires que montaren es cadafal digueren que no farián pagá res, pero ara els s'han duit un recepta de 25 pessetas y mitja, por montar el catafalco.

Ets organizados diven que s'ha mitja encara es per acabarsé de riurésé d'ells, però noltros deim que si pagan serán encare més beneits que vius no foren es que montaren es cadafal.

XERRADURÍAS

Amb aquesta caló qu'ara reina estám asfiats per aquestas terras de Deu.

Ditxoso aquel que tiene su casa a flote su casa a flote.

¡Y no si acostan submarinos a dirlos *quiéu vive!*

¿A qu'hey jugan un sabatot vey es nostros lectós, en que los prenim es pel? ¿Que deys que no?

¿A qu'hey jugan un sabatot vey es nostros lectós, en que los prenim es pel? ¿Que deys que no?

Colmo d'un bevedó. Beurersé un tasó de *Ron-quina*.